

man kompletterede den Fæstning, der var bleven til paa en saa elendig Maade. Det undrer mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke mindede om, hvor klart han da saa, og hvorledes hans Spaadom er gaaet i Oplydelse. Jeg kan forstaa, hvor tilfredsstillende det maa have været for den højtærede Forsvarsminister at møde med Forslag, der bryde med hele Venstres Fortid, og for hvilke Højres Ordfører kunde takke ham, som man takkede hans Parti i 1894, og saa sige: Der ser nu det Parti, der sidder her som Fler-tallet, men som ved Tidernes Ugunst ikke længere kan beklæde Førstepladsen i Ministeriet, hvordan det gaar: Nu forstaa I, at nu er det os, der igen føre an og fortsætte vor Politik fra 1894. Den Gang blev vi ude i Landet stemplede som Forrædere og Overløbere, da blev der brugt de stærkeste Ord fra Reformpartiets Side, og kort efter maatte vi døje den Haan fra Reformpartiet, at man ikke vilde indlade os i deres Hotel, selv om vi stod ydmygt bankende ved Døren. I Dag aabne vi et nyt Hotel ved Siden af, saa bliver det vor Sag at afgøre, om I maa komme ind i det. Der er foregaaet Ting i jert Hotel, som vi ikke ønske at være med til, nu aabne vi vort eget Hotel, og saa pulverisere vi jert Hotel, jævne det med Jorden.

Der er noget, Reformpartiet maa være klart over, efter at Forsvarsministeren er staaet frem og har meddelt, hvad han har set fra den Plads, han nu staar paa — og sagt det med den Vægt, hvormed man taler fra Førsteministerpladsen —, og det er, at det er hans Opfattelse, at det Forslag, Venstrereformpartiet er fremkommet med i Forsvarskommissionen, ikke duer. Den højtærede Forsvarsminister siger: „Men jeg maa ogsaa af den Grund anse disse Anlæg for nødvendige, at vor Forsvarsordning uden dem ikke overfor Udlandet vil kunne fremtræde som et til alle Sider betryggende Neutralitetsværn.“ Jeg har den samme Tro til Vælgerne, som det ærede Medlem fra Ringkøbing havde i 1894, jeg tror, at Vælgerne ikke ere dumme. Det var det ærede Medlems Udtryk i 1894, og ved det følgende Valg blev de moderate og Højre slaaede. Det samme mener jeg vil ske den Dag i Dag. Vælgerne ere ikke dumme. Der er i alt Fald en Ting, de ville gøre, naar nu Reformpartiet ved Valgene kommer ud og siger: Vi ville ikke følge Forsvarsministeren, men det ærede Medlem fra Ringkøbing, der hverken vil det ene eller det andet eller maaske baade det ene og det andet. Saa ville Vælgerne

sige: Ja, men skulle vi da ofre 31½ Mill. Kr. for noget, der ikke er et betryggende Neutralitetsværn? Skulle vi da ofre disse 31½ Mill. Kr. for noget, om hvilket Førsteministeren, den højtærede Forsvarsminister, har sagt, at det duer ikke? Det gaar dog ikke an, naar han paa den Plads, hvor han staar, har set, at det ikke er et betryggende Neutralitetsværn. Nej, ville Vælgerne sige, enten-eller: Enten maa vi gaa videre, sige, at de Moderate saa rigtigt i 1894, da de begyndte paa Forlig med Højre, da de begyndte at tumle omkring med Fæstninger og anerkende Højres Provisorier; enten maa vi gaa videre og følge Forsvarsministeren, eller vi maa nedad. Der er dog ingen Mening i at ofre 31½ Mill. Kr. paa et Forsvar, der ikke er et betryggende Neutralitetsværn; der er dog ingen Mening i at ofre saa mange Millioner paa noget, som Førstemanden i Ministeriet kalder aldeles ubrugeligt.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde forleden, at vi skulde ikke bruge stærke Ord i denne Debat, vi skulde optage alt i bedste Mening, og naar en Mand sagde, at han havde en Overbevisning, skulde vi tro, at det virkelig var hans Overbevisning, og tale pænt derom, tage Hatten af for den Overbevisning og sige, at selv om vi ikke havde den samme Overbevisning, var det en uhyre pæn Mand, som fremsatte den. Hvis disse Ord ikke havde lydt, vilde jeg være begyndt med at sige til den højtærede Forsvarsminister: Er det nu ikke at trampe paa sin egen Fortid? Er det nu ikke at æde sine egne Ord igen? Er det nu ikke Hundens, der vender sig mod sit eget Spy? Og lignende Udtryk kunde man have følt sig fristet til at fremkomme med, hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke saa mindeligt havde manet os til ikke at bruge stærke Ord. Naar det i 1894, da de Moderate begyndte paa deres Forlig med Højre, da de fik Højres Anerkendelse, var forsvaret, at det ærede Medlem fra Ringkøbing brugte maaske endog de stærkeste Ord, der ere brugte i dette Ting, skulle vi andre da i Dag absolut have samme Opfattelse som det ærede Medlem fra Ringkøbing og sige: I Dag sige vi ikke vor Mening, i Dag tage vi Hatten af for enhver Overbevisning, selv om den staar stik imod det, som blev udtalt for 2—3 Aar siden? Vi sige, at naar det er en Overbevisning, der staar bagved, have vi den dybeste Ærefrygt og Ærbødighed derfor. Det fortælles om Fanden, at da han blev